

„Sokół”

„Zadzwoń z tym do Sokoła” – te słowa powtarzali dziennikarze wielokrotnie przez co najmniej dwanaście ostatnich lat. I każdy wiedział, o kogo chodzi.

Oficjalnie insp. dr Mariusz Sokołowski, rzecznik prasowy Komendanta Głównego Policji, odchodzi ze służby z końcem lipca br. Mimo że moment ten zbliża się wielkimi krokami, nadal jest bardzo zajęty. Chwilę na dłuższą rozmowę telefoniczną znajduje w samochodzie, jadąc gdzieś służbowo.

Mariusz, poznaliśmy się wiele lat temu, ale nigdy nie miałem okazji spytać, dlaczego wstąpiłeś akurat do służby w Policji?

– Pochodzę ze Szczytny i mundur zawsze rozpałał moją wyobraźnię, choć akurat w rodzinie nikt nie był funkcjonariuszem. W 1992 roku, zaraz po maturze, zdecydowałem się zdawać do Wyższej Szkoły Policji. W tamtym okresie osoby, które zdały egzaminy, były jednocześnie przyjmowane do służby. Naszym rocznikom mówiono, że będziemy zmieniać wizerunek Policji. W moim przypadku to się dosłownie sprawdziło, w związku z zadaniami, jakie postawiło przede mną życie.

No właśnie – byłeś adiunktem w Szczytnie, obroniłeś doktorat z nauk humanistycznych już jako 27-latek. Wydawać by się mogło, że pisana Ci przede wszystkim kariera naukowa. Jak to się stało, że zostałeś rzecznikiem prasowym?

– Po prostu szukałem nowych wyzwań – czasem trzeba coś w życiu zmienić. I akurat tej decyzji zupełnie nie żałuję. Jak zapewne pamiętasz, w 2003 roku trafiłem do Komendy Stołecznej Policji, początkowo do Wydziału Komunikacji i Współpracy ze Społeczeństwem, współpracując między innymi z Zespołem Prasowym KSP. Po paru miesiącach otrzymałem propozycję objęcia funkcji rzecznika. Tak to się zaczęło.

Jak wspominasz ten okres? To były przecież zupełnie nowe obowiązki, a stolica to trudny teren dla rzecznika.

– Ostatnie 12 lat wspominam jako fantastyczny okres mojego życia. To czas bardzo ciężkiej, ale dającej też satysfakcję pracy. Komenda stołeczna to rzeczywiście trudna jednostka, ale ja zawsze

Insp. dr Mariusz Sokołowski

Służbę rozpoczął w 1992 roku. Dwanaście lat później został rzecznikiem prasowym Komendanta Stołecznego Policji, a w 2007 roku rzecznikiem Komendanta Głównego Policji. Jest absolwentem Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, autorem wielu publikacji na temat współpracy Policji ze środkami masowego przekazu, a także współczesnych systemów bezpieczeństwa w Europie. Przez 11 lat dowodził podoperacjami „Media” podczas największych wydarzeń w kraju, m.in. Europejskiego Szczytu Gospodarczego w 2004 r., Szczytu Rady Europy w 2005 r., Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej EURO 2012, czy Mistrzostw Świata w Piłce Siatkowej Mężczyzn w 2014 r. Za swój profesjonalizm i zaangażowanie został doceniony nagrodami „Lew PR” oraz „PROtony”.

podkreślam, że również bardzo wdzięczna. Jest bardzo wymagająca, ale jeśli da się jej wiele, to również dużo się otrzyma w zamian. Ogólnie Warszawa – i KSP, i KGP – to przede wszystkim kontakt z mediami centralnymi i duże wyzwania, jak na przykład obsługa pielgrzymek papieskich, Szczytu Rady Europy, Euro 2012 i wielu innych. To także sprawy związane z ludzkimi tragediami, które musieliśmy relacjonować dla mediów – najbardziej pamiętam śmierć dwójki funkcjonariuszy, którzy zginęli w wypadku w drodze z Siedlec. Z jednej strony była rozpacz rodziny i całego środowiska policyjnego, z drugiej zaś podziękowania od dziennikarzy za profesjonalną obsługę zdarzenia. Często musimy rozmawiać z ludźmi, którymi targają gwałtowne emocje, w tym również z policjantami. Ich służba jest naprawdę trudna i ważna, i trzeba uświadamiać to jak największej liczbie osób. Najbardziej cieszę się z tego, że konsekwentnymi działaniami doprowadziliśmy do tak dużego wzrostu społecznego zaufania do Policji. Podsumowując – bywały trudne chwile, ale ta praca to prawie całe moje zawodowe życie i zawsze będę wspominał ją bardzo dobrze.

No właśnie, czemu odchodzisz? Masz już jakieś plany na przyszłość?

– O tak! Podobnie jak 12 lat temu po prostu uznałem, że czas już na zmiany. Teraz wyzwaniem będzie dla mnie dokończenie rozprawy habilitacyjnej i praca na Uniwersytecie Warszawskim. Przy obowiązkach rzecznika szefa Policji kompletnie nie miałem na to czasu. Inny powód odejścia jest taki, że sprawilem tym radość moim córkom – na pewno więcej będą mógł z nimi przebywać.

Będziesz nadal wspierał Policję swoją wiedzą i doświadczeniem?

– Zawsze! Trzeba pamiętać o instytucji, z której się wyszło i której się dużo zawdzięcza. Nasza przyszłość związana jest z przeszłością, tego się nie da rozdzielić. ■

rozmawiał PIOTR MACIEJCZAK
zdj. Marek Krupa